

ésser vàries), per a que puguin fer-se sobre aquesta base, els càlculs aritmètics que calguin. Car no hem d'oblidar que els números en aquestes qüestions són els únics que han de dir la darrera paraula.

La meua concepció seria que tot aquell mutualista que, essent inscrit a la secció d'Invalidesa o en inscriure-s'hi, desitgés també pertànyer a la de Vellesa, mitjançant una sobre-prima proporcionada a la seva edat, tingués dret a rebre una pensió—que podria ésser la que es fixa en el nostre reglament com a tipus en la invalidesa parcial (els 2/3)—des del moment de complir els 65 anys, per exemple, fins a la mort i renunciant, en canvi, a tota pensió d'invalidesa, ja sigui total o parcial des de la mateixa edat.

Amb tot l'exposat i procurant concretar-ho en una fórmula, direm: que, si el fons o capital d'on havem de treure les sumes necessàries per a pagar els pensionistes l'anomenem *V*, aquest estarà format de les aportacions següents:

A: Sobreprima a pagar sobre la d'invalidesa, multiplicada per la diferència d'anys = *x*, que va dels que es tenen al moment de l'inscripció, fins als 65.

B: Quantitat que aportarà la S. I. per la disminució de risc que representa la renúncia a percebre socorsos dels 65 anys en amunt, i

C: Suma de les quantitats que representen les quotes dels premorts abans dels 65 anys.

Demés han de tenir-se en compte els interessos compostos de les aportacions *A* i *C*, que anomenarem *a* i *c*.

Tenim, doncs, $V = (x \cdot A) + a + B + C + c$.

Per a calcular el muntant d'*A* aplicat a cada sol·licitant, o sigui, la sobreprima que li correspondrà pagar, i considerant ja coneguda la quantitat necessària *V*, per a que, junt amb la seva renda pugui satisfer les pensions el promig de les quals li tocaran cobrar, cal conèixer:

rer. Els promitjos de despeses que ocasiona la invalidesa dels 65 anys en amunt, que estan representats per el terme *B*; 2on. Consultar les taules de mortalitat i deduir la que correspon a cada edat, que servirà per a conèixer el valor *C* i *c*; i 3er. Fer el càlcul del que ha de pagar cada individu com a compensació per edat; puix la quantitat augmentarà a mesura que el sol·licitant s'acosti al moment d'ésser pensionat.

* * *

Val la pena, després de reflexionar sobre tot l'apuntat, d'estudiar a fons, o sigui, fent els càlculs oportuns, els avantatges que podria reportar una solució sobre aquests fonaments? Al meu criteri, sí; encara que no em considero capacitat per a una afirmació categòrica.

I no és que cregui que en pronunciar-me per l'afirmativa, no prevegi alguns inconvenients i força dificultats per arribar a poder ésser viable l'Assegurança de Vellesa tal com l'he exposat. Per de prompte s'assenta damunt la base que els subscriptors d'invalidesa volguessin renunciar a pensions des dels 65 anys, a canvi de la pensió per vellesa. És que esdevindria així? La paraula la tenen els mutualistes i és aquest un motiu més que justifica el que un ignorant com jo de tota la tècnica de la ciència de la previsió, s'hagi atrevit a parlar d'aquest afer des de les planes del nostre BUTLLETÍ.

Tinc l'esperança que amb això ajudaré a desvetllar l'opinió sobre aquesta gran obra de l'Assegurança de Vellesa, que ha d'ésser dintre poc, n'estic segur, el coronament més esplèndid i més brillant de la mai prou alabada nostra Mutual Mèdica.

Palamós.